

Societatea Avocaților din București va comunica de îndată Baroului București, Uniunii Naționale a Barourilor din România, Comisiei Juridice, de disciplină și imunități din Camera Deputaților și altor entități juridice și instituții publice: **Punctul de vedere** cu privire la **proiectul de Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, adoptat de Senat în ședința din 29 Iunie 2015**, cu solicitarea de a se dispune măsurile legale care se impun în vederea salvării drepturilor și intereselor legitime ale profesiei de avocat și ale justițiabililor.

I. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune o completare a Art. I pct. 14 din proiectul de Lege care prevede introducerea unui nou alineat, mai exact art. 40 alin. (3) cu următorul conținut:

„Avocatul este obligat să se abțină de la asistarea și sfatul unui client în realizarea de către acesta de acte sau fapte ce ar putea constitui infracțiuni.”

Completarea presupune ca art. 40 alin. (3) să prevadă că: „Avocatul este obligat să se abțină de la asistarea și sfatul unui client în realizarea de către acesta de acte sau fapte cu privire la care există indicii temeinice că ar putea constitui infracțiuni.”

În aceste condiții, considerăm că se stabilește prin lege un criteriu obiectiv de apreciere și stabilire a unei situații juridice.

2. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune modificarea Art. I pct. 15 din proiectul de Lege care prevede introducerea unui nou alineat, mai exact art. 46 alin. (1¹) cu următorul conținut:

„Orice contact dintre avocat și o persoană cu interese contrare în cauza în care avocatul este angajat, reprezentantul acesteia sau un terț care se dovedește că este interesat de soluția ce se va pronunța în cauză, nu poate fi realizat decât cu acordul expres, prealabil, al clientului, în prezența clientului sau a persoanei desemnate de acesta.”

Modificarea presupune ca art. 46 alin. (1¹) să prevadă că: „Orice Intrarea în contact dintre de către avocat și cu o persoană cu interese contrare în cauza în care avocatul este angajat, reprezentantul acesteia sau cu un terț care se dovedește că este interesat de soluția ce se va pronunța în cauză, cu excepția avocatului persoanelor menționate, nu poate fi realizat decât cu acordul expres, prealabil, al clientului, în prezența clientului sau a persoanei desemnate de acesta.”

În aceste condiții, apreciem că se clarifică ipoteza în care într-o împrejurare neprevăzută avocatul se va afla în contact cu vreuna din persoanele menționate în textul de lege.

De asemenea, apreciem că se clarific situația în care avocatul intra în contact cu un alt avocat care reprezintă vreuna din persoanele menționate în textul de lege și care poate fi considerat un terț care se dovedește că este interesat de soluția ce se va pronunța în cauză.

3. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune eliminarea Art. I pct. 16 din proiectul de Lege care prevede introducerea unui nou alineat, mai exact art. 46 alin. (4¹) cu următorul conținut:

„Persoana care face public în mod ilegal o informație confidențială din sfera privată a unei alte persoane sau care deconspire un secret operațional sau comercial care i-a fost divulgat în calitate de avocat sau despre care au aflat în alt mod, dar în legătură cu calitatea sa de avocat, este pedepsit de lege. Pedepsa prevăzută de lege se aplică și în situația în care avocatul divulgă secretul terțului și după decesul persoanei vizate. Este agravantă situația în care avocatul divulgă secretul profesional pentru un folos personal sau cu intenția de îmbogățire personală sau a unui terț sau de a prejudicia clientul.”

Apreciam că se evidențiază următoarele erori de tehnic legislativ în sensul că :

Nu sunt definite noțiunile și expresiile juridice precum: „face public în mod ilegal”, „informație confidențială”, „secret operațional”, „secret comercial”.

Se face trimitere la o pedeapsă prevăzută de lege, motiv pentru care se poate concluziona că reprezintă o variantă de specie a unei infracțiuni, dar care nu este menționată (nominalizată) în cuprinsul textului de lege. De asemenea, nu este determinată pedeapsa prevăzută de lege și nici mărimea determinabilă prin trimitere la o normă legală.

În teza finală se reglementează o normă juridică care se dorește a fi o variantă agravată a unei presupuse infracțiuni, dar fără a se clarifica dacă se aplică sau nu o pedeapsă corespunzătoare, fiind de asemenea aplicabile criticile privind omisiunile prezentate anterior.

Expresia juridică „despre care au aflat în alt mod” este în contradicție cu terminologia utilizată la singular și anume „Persoana”.

4. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune eliminarea Art. I pct. 17 din proiectul de Lege care prevede introducerea unui nou articol, mai exact art. 48¹ alin. (1) cu următorul conținut:

„Avocatul răspunde dacă, cu intenția de a obține un avantaj patrimonial ilegal în beneficiul său ori al unui terț, prejudiciază patrimoniul unui client prin

disimularea de împrejuriri false sau prin denaturarea sau ascunderea de împrejuriri reale, generează sau menține o eroare propriului client de natură să producă o pagubă acestuia.”

Apreciem că se evidențiază următoarele erori de tehnic legislativ în sensul
c :

Nu este precizată forma răspunderii (civilă, penală, disciplinară).

Nu sunt definite expresiile juridice precum: „avantaj patrimonial ilegal”, „disimularea de împrejuriri false”, „denaturarea sau ascunderea de împrejuriri reale”. Nu se clarifică ce fel de „împrejuriri” se au în vedere de către norma juridică.

Nu se stabilește în cadrul celor activități desfășurate de avocat se „prejudiciază patrimoniul unui client prin disimularea de împrejuriri false sau prin denaturarea sau ascunderea de împrejuriri reale”, sau se „generează sau menține o eroare propriului client de natură să producă o pagubă acestuia.”

5. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune eliminarea Art. I pct. 17 din proiectul de Lege care prevede introducerea unui nou articol, mai exact art. 48¹ alin. (2) cu următorul conținut:

„Avocatul răspunde dacă percepe, în beneficiul său, taxe sau alte remunerații pentru misiuni oficiale, în măsura în care percepe taxe sau remunerații despre care cunoaște că nu sunt datorate de către plătitor sau că sunt datorate numai într-o pondere mai redusă.”

Apreciem că se evidențiază următoarele erori de tehnic legislativ în sensul
c :

Nu este precizată forma răspunderii (civilă, penală, disciplinară).

Nu sunt definite noțiunile și expresiile juridice precum: „taxe”, „remunerații”, „misiuni oficiale”.

6. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune eliminarea art. I pct. 17 din proiectul de Lege care prevede introducerea unui nou articol, mai exact art. 48¹ alin. (3) cu următorul conținut:

„Se interzice unui avocat să reprezinte concomitent mai mulți învinuiți implicați în aceeași faptă. În cadrul unei cauze, un avocat nu este autorizat să reprezinte mai mulți învinuiți implicați în fapte diferite.”

Apreciem că acest articol reprezintă o eroare legislativă care aduce o gravă atingere dreptului la apărare al justițiabilului și independenței profesiei de avocat.

În primul rând se remarcă următoarele erori de tehnic legislativ în sensul c :

În Codul de procedură penală în vigoare nu există noțiunea de „învinuit”.

Din interpretarea logică a articolului rezultă că se interzice doar reprezentarea concomitent a mai multor învinuiți implicați în aceeași faptă, nu și asistarea concomitent a mai multor învinuiți implicați în aceeași faptă, aceasta din urmă nefiind supus vreunei restricții.

Nu este reglementată aplicarea în timp a dispoziției legale în sensul c, nu se stabilește dacă aceasta va produce efecte și cu privire la cauzele aflate în curs de soluționare și cu privire la care un avocat „reprezintă concomitent mai mulți învinuiți implicați în aceeași faptă”, fără să existe un conflict de interese între părțile reprezentate.

De precizat faptul că în practică se ivesc numeroase cauze penale în care două sau mai multe persoane sâvârșesc aceeași faptă penală și cu privire la care nu există niciun conflict de interese între făptuitori și nici nu există un risc real de a interveni un astfel de conflict de interese.

În astfel de situații, făptuitorii consideră că pot beneficia de o apărare eficientă doar în condițiile în care sunt reprezentați și asistați de același avocat pentru a exista o strategie comună privind apărarea în cauză respectivă.

În aceste condiții se constată faptul că textul de lege menționat aduce o gravă atingere dreptului la apărare al persoanelor cercetate într-o cauză penală pentru aceeași faptă, fiind prevăzută o restricție lipsită de fundament juridic, reprezentând inclusiv o ingerință a dreptului la un proces echitabil în lumina dispozițiilor art. 6 par. 3 lit. c) a Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale care stabilesc că: „Orice acuzat are, în special, dreptul să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el (...)”.

De asemenea, noțiunea de „autorizat” din teza a II – a textului de lege menționat este incompatibilă cu profesia de avocat și contravine principiilor prevăzute în art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 în sensul că: „Profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome (...)”.

7. Analizând conținutul proiectului de act normativ, apreciem că se impune eliminarea art. I pct. 37 din proiectul de Lege care prevede modificarea art. 85 alin. (3) cu următorul conținut:

„Pentru cheltuielile curente necesare funcționării serviciilor de asistență judiciară a barourilor, din sumele virate lunar pentru remunerarea avocaților, fiecare barou își constituie un fond prin reținerea a 2% din valoarea acestor sume

aprobate și efectiv versate, conform regulilor stabilite prin Statutul profesiei de avocat. Reținerea procentului de 2% se face la achitarea efectivă a onorariului către avocatul îndreptățit.”

Apreciem că o astfel de modificare nu este oportună în măsura în care nu s-a efectuat un audit prin care să se stabilească în concret care au fost cheltuielile necesare funcționării serviciului de asistență juridică pe un an de zile și care a fost quantumul sumelor încasate prin reținerea procentului actual de 1% din onorariul fiecărui avocat îndreptățit pe parcursul anului respectiv. *De lege ferenda*, apreciem că aceste cheltuieli se impun a fi decontate de către Ministerul Justiției, deoarece serviciile prestate de către Serviciul de Asistență Juridică sunt de interes public pentru justițiabil și pentru o bună administrare a actului de justiție.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO